॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः प्रश्वो ये मुंष्क्ररा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्तें देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदांग्नेयीस्तेनांग्नेया यित्रष्टभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवतांभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूप्रमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्मांद्यद्रियंङ्वायः (१)

वातिं तृद्रियंड्डाग्निर्देहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वंते स्यादुन्मांद्येद्यजंमानो नियुत्वंते भवित् यजंमानस्यानंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समंवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतरनुरूपत्वाय् सर्वाणि वा एष रूपाणिं पशूनाम्प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत् (२) पुरुषाणा रूपम् यत्तूप्रस्तदश्वांनां यद्न्यतोद्न्तद्गवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानाः वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम यद्वांयव्यो भवंत्येतमेवैनंमभि संजानानाः

पृशव उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतिरियाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः (३

ड्याद्यद्वांयय्यः पशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वानरान्नेत्यांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चा रंभते-ऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः पर्मो यदांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति देवताः (४)

एवोभ्यतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्द्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुष्मिल्लाँक आर्ध्वं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिल्लाँक ऋंध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋंध्रोति यद्ष्टाकपालस्तेनांग्रेयो यत्रिकपालस्तेनं वैष्णवः समृद्धै यः कामयेतास्मिल्लाँक ऋंध्रयामिति स च्रुं कुर्वीताग्नेर्धृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् (५) चुरुः कार्यों ऽस्मिन्नेव लोक ऋष्नोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथों अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भो ऽवपद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छें द्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निवंपेथ्संवथ्सरो वा अग्निवेश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६)

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमवं रुन्द्धे त्रीण्येतानिं ह्वी १ षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥ (७)

यद्भियंङ्ग्युर्यन्त्रंश्रुणस्तद्य्योर्न्वंपति देवतास्त्रस्मांद्यस्वाधित्रिरंशच। [१]
प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वत्ताभ्यः पुनः
सम्भवितुं नाशंक्रोथसौंऽब्रवीद्ध्यवदिथ्स यो मेतः पुनः
सश्चिनवदिति तं देवाः समिचिन्वन्ततो वै त आधुंवन्
यथ्समिचिन्वन्तचित्यंस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वान्तिः चिनुत
ऋक्षोत्येव कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुरिग्ववान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पश्मानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्नयः प्रत्यं च आत्मा संप्तम पुतावन्त पुवैनंम्मुष्मिं ह्याँक उप जीवन्ति प्रजापितिरग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्युसेतिं मा धक्ष्यति सा त्वांतिदह्यमांना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथाँ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमाम्भ्यंमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपाधत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धृत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत्

प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनिष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छत्तं त्रीण्यहांन्यिबभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंिस्नि श्यतं च तस्माँ त्र्यहम्भार्यः प्रेव जांयते तात्रुद्रा अंब्रुवन्त्र यूयमं जिन द्वं वयं प्र जांयामहा इति त श्रुद्रेभ्यः प्रायंच्छुन्त श्र षडहाँ न्यिबभक् स्तेन् त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंिस्नि श्यतं च तस्मांत्षडहम्भार्यः प्रेव जांयते तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमं जिन द्वं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वादशाहाँन्यिबभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्मांद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रंमसृजन्तोखा संहस्रत्मीं य एवमुख्य से साह्स्रं वेद प्र सहस्रं पृश्नांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयत् तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भृवा सींद् तेन तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनेङ्गं वयश्चंत्वारिर्श्शचं॥———[२] यजुंषा वा एषा ऋियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा एषेतर्हिं यातयाँम्री सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुरग्नें युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देंवहूतंमा इत्युखायांं जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युंक्के तेनायांतयाम्री यो वा अग्निं योग आगंते युनक्ति युक्के युंक्कानेष्वग्नें (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इद्याहैष वा अग्नेर्योग्स्तेनैवेनं युनक्ति युक्के युंआनेषं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंड्राग्निश्चेंत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्त्रांश्चं चिनुयात्पृंष्टित एनमाहुंतय ऋच्छेयुर्यदुंतानं न पतिंतु शक्नुयादसुंवर्ग्यो-ऽस्य स्यात्प्राचीनंमुत्तानम् (१६)

पुरुष्शीर्षमुपं दधाति मुख्त एवैन्माहृतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुव्ग्याँऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृंद्धौ देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वांमभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतों वामभृत्त्वं यद्वांमभृतंमुपदधांति वाममेव तया वसु यर्जमानो भ्रातृंव्यस्य वृद्धेः हिरंण्यमूर्भी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भवित् प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युआनेष्वग्नै प्राचीनमुत्तानं वामभृत्ञ्चतुर्वि शतिश्च॥-----[३]

आपो वर्रणस्य पत्नंय आस्ना अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तदियमंभवद्यद्वितीयंम्प्रापंतृत्तद्सा-वंभवदियं वे विराड्सो स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रतिं तिष्ठित् तत्प्र जायते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमन्याः रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यव्रोहंत्स्तदेंनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिंनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं ह्याँके भंवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्याँके भंवति चित्तिं जुहोमि मनंसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधंः समुद्रस्यं वयुनंस्य पत्मं अहोमिं विश्वकं मणे विश्वाहामंर्त्यः हविरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति (२०)

पुतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिं होंके भविते य पुवं वेदं सुवर्गाय वा पुष लोकायं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यांऽग्निश्चितिं मुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वप्त्यायं देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चेमनं चिनुते सुवर्ग्यांऽस्य भवित॥ (२१)

ओषंधयः कञ्जंहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥————[४]

विश्वकंमां दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमंः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमं एता वै देवतां एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यः पशुशीर्षाण्यंपदधांति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं एव देवतांभ्यो नमंस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्युग्नौ ग्राम्यान्प्शून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयति किं तत् उच्छि १ षतीति यिद्धिरण्येष्टका उपदधांत्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतेनैव ग्राम्येभ्यः पृशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमा इस्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनैव प्राण इसमर्धयति व्यन्यात् (२३)

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान र समर्धयत्यपाँन्यातृतीयांमुप् समर्धयत्यथाँ प्राणेरेवेन र सिनेन्द्वे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा पृताभिः खलु वै व्याहंतीभिः प्रजापंतिः प्राजांयत् यदेताभिर्व्याहंतीभिः स्वयमातृण्णा उपदधांतीमानेव लोकानुंप्धायेषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षुंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा स्मन्तेन पतिंतुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपादधत् तेनं सर्वतंश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधांति सर्वतंश्चक्षुषेव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यंन्यादेषु यजंमानुस्त्रीणिं च॥-----[५]

अग्रु आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंम्गि दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वेवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्यांह समिन्छ एवैनंमग्निर्वृत्राणि जङ्घनदित्यांह समिछ एवास्मिनिन्द्रयं दंधात्युग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहार् रूपाणि (२६)

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाह्ना र् रूपाणि रुन्द्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्याद्यातयांम्रीर्न्या इष्टंका अयातयाम्री लोकं पृणेत्येंन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येतिं ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृह्स्पितृश्चायांतयामानोऽनुचरवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वै लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्परुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणिन्ति पृश्जयं इत्याहान्नं वै पृश्यन्नंमेवावं रुन्द्धेऽकीं वा अग्निर्की-ऽन्नमन्नमेवावं रुन्द्धे जन्मं देवानां विशिस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्यांहेमानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठिति तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूर्ददोहस्स्तया षोडंश च॥———[ξ]

सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदिग्नर्वज्ञं एकादिशिनी यदग्रावेंकादिशिनी मिमनुयाद्वज्ञंणैन स्वर्गाक्षेका-दन्तर्दध्याद्यन्न मिनुयाध्स्वरुपेभः पृश्चर्च्यर्धयेदेकयूपिमानोति नेनं वज्रेण सुवर्गाक्षोकादंन्तर्दधाति न स्वरुपेश पृश्चर्च्यर्धयति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्ध्यते यौ-ऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमंणम्प्रतिष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं ति्स्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते योंऽग्निं चिंनुतें-ऽग्निं चित्वा तिंसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रींणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण् नर्मस्करोमि यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्ते रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेद्वथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथाँ व्याघ्रः ऋद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सश्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारेरेवैन र शमयति येंऽग्नयंः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातंवे सुव। आपं त्वाऽग्ने मन्सापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

पुन्द्रया पुर उत्तराह्मनुस्तद्ययं आहाष्टो चं॥————[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति

बृहद्रथन्तराभ्यां पृक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियंन् पुच्छंमृतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं पुवास्मिन्दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सौं-ऽस्माथ्सृष्टः पराङ्केत्तं वारवन्तीयेनावारयत् तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छौतस्यं श्यैतत्वम् (३४)

यद्वांरवन्तीयंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छिति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णांग्नेः शिर उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रेष्टुंभेन छन्दसेन्द्रंण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवत्रा देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुछ्यमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुंष्टभेन् छन्दंसा मित्रावर्रुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पृक्षेणाग्नेः पृक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन् छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिंश्लांके भविति यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिंश्लांके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिंश्लांके भवित्

य एवं वेदं॥ (३६)

श्यैत्तवं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चिनुते द्वाविश्वशतिश्च॥——[८] अर्ग उत्से सा त सर्परीता नाम तसा नो मह तस्यास्ते

अग्नं उद्ये या त इष्युंवा नाम तयां नो मृड तस्याँस्ते नमस्तस्याँस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्नं दुध्र गह्य किश्शिल वन्य या त इष्युंवा नाम तयां नो मृड तस्याँस्ते नमस्तस्याँस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा पृतेंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः कि श्रालश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजंमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वाङ्गं आसन्नसोः प्राणों ऽक्ष्योश्वक्षुः कर्णयोः श्रोत्रंम्बाहुवोर्बलं मूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गांनि तृनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप वा प्तस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा ह्विर्भांगाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यज्ञुंषा चर्मायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनैवैन शमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यैतदुग्नौ क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तांत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदिक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वैदिवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरुतः पांतु (४०)

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्तांचोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षित यथ्मश्चितमाज्येन प्रोक्षिति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुध्रस्तुनूर्हविर्भागाः पातु द्वात्रिर्शशच॥---

[9]

स्मीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरिस्तो रिक्षिता यश्चाधंपित्र्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधंपितिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची

दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमोऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित १ रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सिल्लो निल्म्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषेवः सगेरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषेवो गह्वरोऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषेवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों

मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति द्ध्रा मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद् इतिं (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवेनांन्प्रीणातीम इ स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरिरस्य मध्यै। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदंन्मा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चित यथाश्वो युक्तोऽविंमुच्यमानः क्षुध्यन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परा भवित तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परा भवित सौऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्नीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीया-भवति॥[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गवयः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजाये मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धोः शिश्शुमारों हिमवंतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रांयाष्टावि १ शतिः॥ [११]

म्युः प्रांजापृत्य ऊलो हलींक्ष्णो वृषद्श्यस्ते धातुः सरंस्वत्यै शारिः श्येता पुरुष्वाख्सरंस्वते शुकेः श्येतः पुरुष्वागांरण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौश्चः॥ (५०)

मृयुस्त्रयोवि १ शतिः॥_____[१२]

अपां नम्ने ज्ञषो नाको मक्तरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैंक्षराजो भगाय कुषीतंक आती वाह्सो दर्विदा ते वायव्यां दिग्भ्यश्चंक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविर्श्रातिः॥———[१३]

बलांयाजगुर आ़खुः सृंजया श्यण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवें-ऽसितो मृन्यवें स्वजः कुंम्भीनसंः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्काये वाह्सः॥ (५२) पुरुष्मृगश्चन्द्रमंसे गोधा कार्लका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यह्वे कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीर्लशीर्ष्णी तैंऽर्यम्णे धातुः केत्कटः॥ (५३)

सौरी बुलाकर्श्यों मृयूर्रः श्येनस्ते गंन्धुर्वाणां वसूनां कपिञ्जंलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डृणाची गोलत्तिंका ता

अंफ्सरसामरंण्याय सृमरः॥ (५४)

______[१६]
पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्चस्तेऽनुंमत्या अन्यवापौऽर्धमासानौम्मासां कश्यपः क्वयिः कुटर्रुदत्यौहस्ते

सिनीवाल्यै बृहस्पतंये शित्पुटः॥ (५)

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कपोत उलूंकः शशस्ते नैर्ंऋताः

कृंकवाकुः सावित्रः॥ (५६)

बलांय पुरुषमृगः सोरी पृष्तः शकाष्टादंशाष्टादंश॥———[१८]

रुरू रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शर्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रक्षुः कृष्णः श्वा चंतुरक्षो गर्दभस्त इंतरजनानांमुग्रये धूङ्कां॥ (५७)

रुर्रुविं रश्वातिः॥_____[१९]

अलुज औन्तिरिक्ष उद्रो मृद्गः प्रवस्तेऽपामिदित्ये हर्स्साचिरिन्द्राण्ये कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वार्धाण्यस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

____[२०]

सुपूर्णः पाँर्जुन्यो हुर्सो वृकों वृषद्र्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रौंऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अ্তুরঃ सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥————[২१]

आग्नेयः कृष्णग्नीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बांर्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वांरुणः पेर्त्वः॥ (६०) आुभ्रेयो द्वाविर्श्वतिः॥———[२२]

अर्श्वस्तूप्रो गोंमृगस्ते प्रांजापृत्या आंग्नेयौ कृष्णग्रींबौ त्वाष्ट्रौ लोंमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृंषोद्ररः सौर्यो बुलक्षः पेत्वंः॥ (६१)

अश्वः षोडंश॥——[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनृङ्गान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंज्यतनांभी वैश्वदेवौ पि्शङ्गौ तूप्रौ मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोंऽजः सांरस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः (६२)

अम्मयोऽनींकवते द्वावि १ शतिः॥——[२४]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्रकाः स्जूः संं वथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविर्ग्नेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय् तं यत्र सूयतें प्रजापंतिर्ऋतुर्भी रोहितः पृश्तिः शितिबाहुरुंत्रतः कृणाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांरुणाः सोमायेकांदश पिशङ्गास्त्रयोविश्शितः॥ \longrightarrow [२५] हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्छन्दो यत्कनीयाश्सित्रिवृद्धांग्निर्वारुणाश्चतुंःपञ्चाशत्॥54॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥